

ския князь Борисъ билъ принуденъ да се покрѣсти отъ гърцитѣ.

Презъ 869 г. двамата братя апостоли отишли въ имъ, повикани отъ папата. Тамъ Константинъ билъ ѣздигнатъ въ духовно звание съ името Кирилъ. Ала той се поболилъ и починалъ. Тѣлото му било погребано въ Римъ. Методи отъ Римъ се върналъ въ Моравия и продължилъ да учи, кръщава и пише книги чакъ до 885 година. Въ Моравия, той станалъ архиепископъ на моравцитѣ. Седалището му билъ града Велеградъ. Методи работилъ съ голѣма ревностъ за просвѣщението на славянитѣ въ Моравия, Чехия, Словения. Нѣмскитѣ свещеници и владици го мразели, че той учи по славянски, а не по латински. Наклеветили го, че билъ еретикъ, затворили го въ тъмница, дето лежалъ 3 години, били го по лицето и много го измъчвали. Обаче той не се отказвалъ отъ службата си. Отишълъ въ Чехия и покрѣстилъ чехския кралъ Боривой. По-рано покрѣстилъ словенския князь Коцель. Той ходилъ на два пѣти въ Цариградъ. Миналъ презъ София и служилъ по славянски езикъ въ църквата св. София. Презъ 885 г. Методи отъ старостъ и трудъ починалъ.

Ученицитѣ на св. Кирила и Методия донесли отъ Моравия славянскитѣ книги въ България. — Щомъ умрѣлъ Методи, нѣмцитѣ подгонили и изпѣдили неговитѣ ученици, които били на брой 200 души. Нѣколко души отъ тѣхъ, измежду най-главнитѣ, тръгнали за България. Като минали българската граница, тѣ стигнали въ Бѣлградъ и се явили при българския управникъ войвода Боритаканъ. Тѣ били гладни и съ окжсани дрехи. Войводата ги нахранилъ, далъ имъ ново облѣкло, приготвилъ имъ храна за по пѣтъ и ги